ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ:

ΝΕΑ ΔΕΣΜΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΛΑΩΝ

Δημ. Σουλιώτης

Το σχέδιο της συνταγματικής συνθήκης που κατάρτισε η λεγόμενη «Συντακτική Συνέλευση» της Ε.Ε. του κ. Ζισκάρ Ντ' Εσταίν και το οποίο εγκρίθηκε στη Σύνοδο Κορυφής της Χαλκιδικής **θα καθορίσει κατά τρόπο αποφασιστικό το μέλλον των λαών της Ε.Ε. και της χώρας μας.**

Πριν απ΄ όλα αξίζει να υπογραμμίσουμε ότι οι ίδιες οι διαδικασίες συγκρότησης της «συντακτικής συνέλευσης» αποτέλεσαν στην ουσία μία αντιδημοκρατική εκτροπή αφού στη συζήτηση για το ευρωπαϊκό σύνταγμα αποκλείστηκε η συμμετοχή όλων χωρίς εξαίρεση των πολιτικών δυνάμεων, που διαθέτουν το κριτήριο της λαϊκής εκπροσώπησης στις 15 χώρες μέλη και η πολιτική αντιπροσώπευση μονοπωλήθηκε από τις δυνάμεις που κατά κανόνα ασκούν την κυβερνητική εξουσία στην Ε.Ε. Ταυτόχρονα ,για να δοθεί μια επίφαση κοινωνικής συμμετοχής, η παρουσία των μαζικών κινημάτων, όπως λόγου χάρη των εργατικών συνδικάτων, των επαγγελματικών και συνδικαλιστικών ενώσεων των αγροτών και των εμποροβιοτεχνών, υποκαταστάθηκε από την συμβουλευτική γνώμη των λεγόμενων «μη κυβερνητικές οργανώσεις» (ΜΚΟ), οι περισσότερες από τις οποίες χρηματοδοτούνται από τις πολυεθνικές εταιρίες, την Ε.Ε. ή από άλλα κέντρα των κυρίαρχων δυνάμεων και οι οποίες έχουν αναλάβει, στην πλειοψηφία τους ,να εξωραΐζουν το νεοφιλελευθερισμό στο όνομα «της κοινωνίας των πολιτών»!...

Έχουμε στην ουσία να κάνουμε με ένα συνταγματικό κείμενο **που φτιάχτηκε ερήμην του ελληνικού λαού και που σήμερα μεθοδεύεται η επιβολή του πίσω από τις πλάτες του,** καθώς γύρω από την υπόθεση αυτή **έχει υψωθεί ένα τείχος σιωπής ή στη καλύτερη περίπτωση μια μεθοδευμένη παραπληροφόρηση** προκειμένου να αποστερηθεί η ελληνική κοινωνία και ιδιαίτερα οι εργαζόμενοι του δικαιώματος της αντικειμενικής πληροφόρησης, για το τι περιέχει ακριβώς αυτό το κείμενο αυτής της δήθεν «συντακτικής συνέλευσης» για το τι θα σημάνει για το μέλλον του ελληνικού αλλά και των άλλων λαών της Ε.Ε. η θέσπιση της Συνταγματικής Συνθήκης.

Το υπό συζήτηση ευρωπαϊκό συνταγματικό οικοδόμημα **επιδιώκεται να χτιστεί πάνω στο δραστικό περιορισμό της λαϊκής και εθνικής κυριαρχίας των κρατών μελών καθώς και των εργατικών και κοινωνικών κατακτήσεων και δικαιωμάτων,**με τη θέσπιση θεσμών και οργάνων νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσία που μόνο κατ' όνομα είναι δημοκρατικά, δεν πηγάζουν από τη θέληση των ευρωπαϊκών λαών και που η ίδια η άσκηση της εξουσίας τους θα είναι έξω και πάνω από δυνατότητες ουσιαστικού δημοκρατικού και κοινοβουλευτικού ελέγχου. Στο άρθρο ΙΙ/10 τονίζεται ρητά ότι « **το Σύνταγμα και οι κανόνες δικαίου πού θεσπίζονται από τα όργανα της Ένωσης στο πλαίσιο της άσκησης των αρμοδιοτήτων πού της ανατίθενται ,υπερέχουν έναντι του δικαίου των κρατών μελών «**

Στο μέρος ΙΙ του σχεδίου, στο προοίμιο της Χάρτας, διακηρύσσεται ως νέος «μωσαϊκός νόμος», οι τέσσερις αρχές του νεοφιλελευθερισμού: Της ελεύθερης διακίνησης αγαθών, υπηρεσιών, κεφαλαίων και προσώπων. **Ολόκληρο το κείμενο διαπνέεται από την ιδεολογία της οικονομίας της ανοικτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό. Είναι η πρώτη φορά που το «τέλος της ιστορίας» και μία ορισμένη μορφή του καπιταλιστικού συστήματος ανακηρύσσεται ως αιώνιο με συνταγματική βούλα!!!**

Με την διακήρυξη αυτή επιβεβαιώνεται η αμετακίνητη προσήλωση των κυρίαρχων πολιτικών δυνάμεων που ασκούν σήμερα τη διακυβέρνηση της Ε.Ε. στη πολιτική του ανταγωνισμού, στην κυριαρχία των αγορών και των μεγάλων πολυεθνικών και υπερεθνικών επιχειρήσεων και των συμφερόντων τους. Είναι ακριβώς αυτές οι ίδιες οι πολιτικές που προϋποθέτουν

και οδηγούν στην αμφισβήτηση και την κατάργηση των θεμελιωδών κοινωνικών και εργασιακών δικαιωμάτων και κατακτήσεων των ευρωπαϊκών λαών, στη φτώχεια και τη λιτότητα, στην ανεργία και την γενικευμένη ανασφάλεια των λαϊκών και εργασιακών μαζών, στη καταστολή ή το περιορισμό των δημοκρατικών ελευθεριών.

Με το σχέδιο εισάγεται ένα μοντέλο διακυβέρνησης των λαών της Ε.Ε που βασικά του χαρακτηριστικά είναι **η αδιαφάνεια, η στερέωση και διεύρυνση των σχέσεων ανισοτομίας μεταξύ των κρατών μελών, η ταύτιση εκτελεστικής και νομοθετικής εξουσίας ο περιορισμός των εξουσιών των κρατών μελών**, ο παραγκωνισμός των μικρών και αδύνατων οικονομικά χωρών και η προνομιακή προώθηση των συμφερόντων των ισχυρών του λεγόμενου σκληρού πυρήνα της Ε.Ε., η μη υιοθέτηση πολιτικών στη κατεύθυνση της πραγματικής σύγκλισης και «κοινωνικής συνοχής» η συνέχιση και ισχυροποίηση των αντιλαϊκών πολιτικών και η διατήρηση του ευρωατλαντικού άξονα και της συμμαχίας του ΝΑΤΟ.

Κορυφαία στρατηγική φιλοδοξία της συνταγματικής συνθήκης αναδεικνύεται η ολοκλήρωση της Ε.Ε. σε ένα νέο οικονομικό και στρατιωτικό ισχυρό πόλο, ικανό να διεκδικήσει ένα ισότιμο ρόλο στον ανταγωνισμό της με της ΗΠΑ και την Ιαπωνία για το μοίρασμα της παγκοσμίας λείας στα πλαίσια της νέας τάξης πραγμάτων.

Σε ότι φορά την εφαρμογή των συνταγματικών διατάξεων το σχέδιο αρχιτεκτονεί τις εξουσίες της Ε.Ε. σε τρεις πυλώνες δικαίου

α) **Το ευρωπαϊκό σύνταγμα** που μαζί με τις επιταγές των ευρωπαϊκών συνθηκών και τις διεθνείς συνθήκες συγκροτούν το πρώτο πυλώνα.

β) **Τα συντάγματα των κρατών μελών** αποτελούν τον δεύτερο πυλώνα και

γ) **Την αρχή της επικουρικότητας και αναλογικότητας** τον τρίτο.

Το γεγονός ότι οι αντιδραστικές και περιοριστικές διατάξεις του ευρωπαϊκού συντάγματος **μπορεί να αποδυναμώνονται από την ισχύ εφαρμογής των εθνικών συνταγμάτων ή τις διεθνείς συνθήκες,** δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να συσκοτίσουν το γεγονός ότι το αντιδραστικό αυτό ευρωπαϊκό σύνταγμα **προωθείται για να καταγραφεί σήμερα ως μία αποδεκτή κατ' αρχήν νέα συνταγματική τάξη πραγμάτων, ώστε να αποτελέσει αύριο τη συνταγματική βάση μιας ευρωπαϊκής πολιτειακής ολοκλήρωσης** η οποία θα μπορεί να χαλκεύσει νέα δεσμά στα δημοκρατικά δικαιώματα και της ελευθερίες των ευρωπαϊκών λαών..

Έτσι με το υπό έγκριση σχέδιο του ευρωπαϊκού συντάγματος

- Αποπέμπεται η αρχή της λαϊκής κυριαρχίας ως θεμέλιο του δημοκρατικού πολιτεύματος.
- Παραχωρούνται κυριαρχικά δικαιώματα των κρατών μελών στα όργανα της Ε.Ε. μέσα από διαδικασίες που στην ουσία αγνοούν και παραγκωνίζουν τη θέληση των λαών και των εθνικών κοινοβουλίων, προετοιμάζοντας έτσι την Ευρώπη των περιφερειών!...
- Δεν διακηρύσσεται το απαραβίαστο των συνόρων της Ε.Ε. αλλά και των κρατών μελών που τη συναπαρτίζουν.
- Το ευρωπαϊκό δίκαιο, στην έκταση πού προβλέπεται από το ευρωσύνταγμα, γίνεται κυρίαρχο σε μία σύνθετη κλιμάκωση διαφόρων επιπέδων και οι αποφάσεις των εθνικών οργάνων θα είναι αναγκασμένες να προσαρμόζονται σ' ένα δίκαιο που διαμορφώνεται σε σύγκρουση με της εγγυήσεις των εθνικών συνταγμάτων αλλά και του γενικότερου δικαίου των κρατών μελών .
- Στο επίπεδο της νομοθετικής εξουσίας **καταργείται κατά κανόνα η αρχή της ομοφωνίας και της αρνησικυρίας (βέτο)** και οι αποφάσεις παίρνονται με την ειδική πλειοψηφία των χωρών μελών που αντιπροσωπεύουν τα 3/5 του πληθυσμού της Ένωσης.

εκτός από ειδικές περιπτώσεις πού αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

- Το Ε.Κ. αποφασίζει με απλή πλειοψηφία αλλά στο πλαίσιο **συναπόφασης**! **Η νομοθετική εξουσία του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου** από την μια μεριά διευρύνεται αλλά από την άλλη μεριά υποθηκεύεται ή καλύτερη αχρηστεύεται από το δικαίωμα της εκτελεστικής εξουσίας, δηλ. των κυβερνήσεων, να ασκούν ισοδύναμη νομοθετική εξουσία. Έτσι για να εγκριθεί ένας νόμος ή ένας νόμος-πλαίσιο **απαιτείται να συμφωνήσουν εκτός από το Ε.Κ. και το συμβούλιο υπουργών, αλλιώς η νομοθετική πράξη δεν εκδίδεται!.....** Με τον τρόπο αυτό η βούληση των λαϊκών αντιπροσώπων της Ε.Ε. ακυρώνεται από τη βούληση των κυβερνήσεων. **Οι κυβερνήσεις ασκούν έτσι μια νομοθετική δικτατορία.**

Κοντά σ' αυτό, **αποκλειστική εξουσία εισαγωγής νομοθετημάτων** για ψήφιση, ασκείται μόνο από τη Κομισιόν, Ούτε το Ευρωκοινοβούλιο ούτε ομάδα κρατών ή εθνικών κοινοβουλίων έχουν παρόμοιο δικαίωμα!.

- **Θεσπίζεται η ενιαία εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ)** η οποία προοδευτικά εκτείνεται στο πεδίο της **κοινής ευρωπαϊκής άμυνας.** Οι αποφάσεις της ΚΕΠΠΑ είναι υποχρεωτικές για τα κράτη μέλη. Οι στρατηγικοί στόχοι της εξωτερικής πολιτικής και ασφάλειας υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Επικεφαλής της ΚΕΠΠΑ επιλέγεται και διορίζεται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο με συμφωνία του Προέδρου της Κομισιόν ο υπουργός εξωτερικών ο οποίος
- συμμετέχει στην επιτροπή ασκώντας ταυτόχρονα καθήκοντα Αντιπροέδρου..

Στο κείμενο που αφορά την ΚΕΠΠΑ **διακηρύσσεται ανοιχτά η επιθετική διάσταση της εξωτερικής πολιτικής,** «η αποστολή μη στρατιωτικών και στρατιωτικών δυνάμεων» έξω από τα σύνορα της Ε.Ε. στο όνομα «της ειρήνης, της πρόληψης συγκρούσεων και την ενίσχυση της διεθνούς ασφάλειας»!..... Για να συγκαλυφθεί ο επιθετικός χαρακτήρας της πολιτικής της Ε.Ε. έξω από τα σύνορά της λέει ότι αυτή η δράση της γίνεται «σύμφωνα με της αρχές του ΟΗΕ.»

Με τη διατύπωση αυτή, στην πραγματικότητα, **εκτοπίζεται και αγνοείται ο ρόλος του ΟΗΕ** αφού η εξωτερική δράση της Ένωσης είναι ολοφάνερο ότι αρνείται να υπαχθεί σε προηγούμενη **απόφαση, άδεια ή αίτημα του Συμβουλίου Ασφαλείας και του ΟΗΕ!** Με της διατάξεις αυτές οι αντιπρόσωποι των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων **εναρμονίζουν την εξωτερική πολιτική της Ε.Ε. με αυτή των Η.Π.Α** και επιβεβαιώνουν ότι η εγκληματική επιδρομή της Ε.Ε. για την διάλυσης της Ο.Δ. της Γιουγκοσλαβίας δεν ήταν ένα «λάθος» και ακόμη ότι η «αντίθεσή τους» στον πόλεμο του Ιράκ ήταν υποκριτική, εξέφραζε μία ορισμένη διαφορετική οπτική υπεράσπισης των συμφερόντων τους δεν είχε καμία σχέση με τον ειλικρινή σεβασμό του διεθνούς δικαίου και τη θέληση των λαών για ειρήνη, το σεβασμό του ΟΗΕ.

Οι αποφάσεις για τη ΚΕΠΠΑ βρίσκονται αποκλειστικά στην πλήρη δικαιοδοσία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, δεν υπακούουν σε συνταγματικές ή νομοθετημένες αρχές, όρια ή δεσμεύσεις, Αποκλειστικοί «νομοθέτες» της ΚΕΠΠΑ αυτοανακηρύσσονται τόσο το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο όσο και το Συμβούλιο Υπουργών, οι αποφάσεις των οποίων λαμβάνονται στο μεν Ευρωπαϊκό Συμβούλιο με συναίνεση στο δε Συμβούλιο Υπουργών ομόφωνα εκτός προβλεπομένων εξαιρέσεων πού αποφασίζουν με ειδική πλειοψηφία.

Ταυτόχρονα η ΚΕΠΠΑ «αναγνωρίζει και σέβεται» της υποχρεώσεις της που απορρέουν από το ΝΑΤΟ!..

Μαζί με την ΚΕΠΠΑ τίθεται σε αφετηρία υλοποίησης η δημιουργία **«ευρωπαϊκού οργανισμού εξοπλισμών, ερευνών και στρατιωτικών ικανοτήτων».** Η πολιτική αυτή θα οδηγήσει σε μία έκρηξη νέων στρατιωτικών εξοπλισμών χωρίς τέλος, τα αφόρητα οικονομικά βάρη των οποίων θα κληθούν να σηκώσουν οι εργαζόμενοι και οι λαοί στους ώμους τους προκειμένου να πλουτίζουν τα νέα στρατιωτικοβιομηχανικά συμπλέγματα και οι πολυεθνικές και να ενισχυθούν το κλίμα της διαρκούς αναμέτρησης μεταξύ των μεγάλων δυνάμεων, οι αιματηρές επεμβάσεις, οι πόλεμοι και οι καταστροφές παντού στον κόσμο, **μια πολιτική για ακόμη μεγαλύτερα κέρδη των ολίγων και ισχυρών και περισσότερη φτώχεια, λιτότητα, ανεργία και απόγνωση** για της εργαζόμενους και τους λαούς της Ε.Ε. αλλά και τους λαούς των φτωχών και αδύνατων κρατών, την ίδια την εργατική τάξη στις ΗΠΑ, στην Ιαπωνία, στις ΕΕ και άλλες χώρες.

Με τη «χάρτα των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης» η οποία έχει ενσωματωθεί στο υπό συζήτηση **Ευρ. Σύνταγμα ακυρώνονται, παρακάμπτονται, αγνοούνται ή υποβαθμίζονται βασικά δικαιώματα που προβλέπονται στον ελληνικό καταστατικό χάρτη. Η γενική εκτίμηση είναι ότι όλες οι ρυθμίσεις της Χάρτας βρίσκονται πολύ πίσω από τις εγγυήσεις του ελληνικού Συντάγματος.**

Συγκεκριμένα:

1 **Το απαραβίαστο της προσωπικής ελευθερίας**, η αρχή ότι «κανείς δεν καταδικάζεται, δεν συλλαμβάνεται, δεν φυλακίζεται ή δεν περιορίζεται παρά μόνο όπως ο Νόμος ορίζει», παραλείπεται.[άρθρο ΙΙ/6]

2. **Το δικαίωμα της απόλυτης προστασίας** της ζωής, της τιμής και της ελευθερίας αντικαθίσταται μόνο με το «δικαίωμα στη ζωή».[άρθρο ΙΙ/4]

3. **Δεν απαγορεύεται ρητά το μέτρο τής διοικητικής εκτόπισης, της δήμευσης περιουσίας** και δεν προβλέπεται ρητά η τιμωρία όσων παραβιάζουν τίς διατάξεις περί βασανιστηρίων κλπ [άρθρο ΙΙ/4].

4. Δεν κατοχυρώνονται ρητά **το απαραβίαστο της οικογενειακής και ιδιωτικής ζωής, το άσυλο της κατοικίας,** η απαγόρευση αστυνομικής έρευνας χωρίς την παρουσία της δικαστικής εξουσίας. [άρθρο ΙΙ/7].

5. **Καταργείται** η δικαιοδοσία του κράτους στο ραδιόφωνο και τη τηλεόραση.[άρθρο ΙΙ/11 παρ.2]

6. **Η ελευθερία ίδρυσης ενώσεων προσώπων** που προβλέπεται, δεν συνοδεύεται από τις διασφαλίσεις ότι οι ενώσεις αυτές δεν μπορούν να διαλυθούν χωρίς προηγούμενη δικαστική απόφαση και ότι η σύστασή τους δεν υπόκειται σε προηγούμενη άδεια διοικητικών αρχών (άρθρο ΙΙ/12).

7. **Η παιδεία δεν τελεί υπό την εποπτεία του κράτους και κυρίως δεν αποτελεί βασική αποστολή του. Το δικαίωμα στην εκπαίδευση** και η άσκηση των εκπαιδευτικών λειτουργιών ανατίθεται μεν στις **νομοθεσίες των κρατών μελών** τής Ε.Ε. αλλά το ίδιο το ευρωπαϊκό Σύνταγμα **καταλύει ως βασική υποχρέωση τού κράτους τη δωρεά παιδεία Η δωρεάν δημόσια παιδεία περιορίζεται μόνο στην έκταση της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, εξαιρώντας απ' αυτή τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύμα-**

τα και τις επαγγελματικές σχολές και ανοίγοντας έτσι το δρόμο για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων και άλλων εκπαιδευτηρίων (άρθρο ΙΙ/14).

8. Αρνείται την κατοχύρωση του **απόρρητου των επιστολών και επικοινωνίας**. Αντί να θεσπίζει την απαγόρευση παραβίασης του απόρρητου των επικοινωνιών,ορίζοντας τις αποδεκτές εξαιρέσεις ,το καταγράφει ως δικαίωμα πού απλώς είναι σεβαστό.[άρθρο ΙΙ/ 7].

9. **Η εργασία, ως θεμελιώδης συνταγματική επιταγή και δικαίωμα**, για το οποίο το ελληνικό σύνταγμα λέει ότι **«μεριμνά το κράτος»**, στο ευρωπαϊκό σχέδιο συντάγματος αλλάζει και γίνεται: «Κάθε πρόσωπο έχε δικαίωμα να εργάζεται....»! (άρθρο ΙΙ/15).

11. **Στα δικαιώματα των ηλικιωμένων** οι κοινωνικές διασφαλίσεις υποκαθίστανται από ένα υποκριτικό γενικό ευχολόγιο. Πουθενά στο κείμενο δεν προβλέπεται η κοινωνική προστασία των ηλικιωμένων **ως υποχρέωση της πολιτείας** και πουθενά **δεν διασφαλίζεται το ελάχιστο κοινωνικό εισόδημα για όλους,** ως δέσμευση συνταγματική. Στην πραγματικότητα οι ηλικιωμένοι που δεν έχουν πόρους, αφήνονται στην μοίρα τους και την φιλανθρωπία.[άρθρο ΙΙ | 25].

12. **Για τα άτομα με ειδικές ανάγκες** αγνοείται η υποχρέωση της πολιτείας στη θέσπιση διασφαλίσεων αναφέροντας αόριστα ότι οι πολίτες με ειδικές ανάγκες «επωφελούνται μέτρων»!... προφανώς όποτε και εάν αυτά τα μέτρα ήθελε θεσπιστούν από τα κράτη μέλη!.... (άρθρο ΙΙ/26).

13. Καταργείται, ως υποχρέωση των κρατών μελών της Ε.Ε. **η κρατική μέριμνα για τη διατήρηση και κατοχύρωση των δημόσιων συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης και παροχής σύνταξης.** Η μη αναφορά στο δημόσιο χαρακτήρα αυτών των συστημάτων δεν είναι τυχαία. **Ανοίγονται οι δρόμοι για την ανατροπή του δημόσιου και καθολικού χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης και η ιδιωτικοποίησή τους.** Τα ίδια ισχύουν για **τα συστήματα κοινωνικής αρωγής που αφορούν τις παροχές για την μητρότητα, την ασθένεια, το εργατικό ατύχημα, τη προστασία των ανέργων, το γήρας, τους άπορους** κ.α. Μπορεί οι ειδικές αυτές πολιτικές να αφήνονται στο «κοινοτικό δίκαιο και τις εθνικές νομοθεσίες» αλλά είναι ολοφάνερη η πρόθεση του νομοθέτη να αφήσει ανοικτούς τούς διαύλους, κατάλυσης αυτών των δικαιωμάτων που η διασφάλισή τους θα απέρρεε ως ενιαία συνταγματική υποχρέωση των κρατών μελών τής Ε.Ε (άρθρο ΙΙ 34).

14. **Το δικαίωμα της απεργίας** δεν κατοχυρώνεται με σαφήνεια, τουλάχιστον στην καθολικότητα του. Αναγνωρίζεται μεν ως δικαίωμα αλλά μόνο ως στοιχείο της συλλογικής δράσης και ως εργαλείο διαπραγμάτευσης και σύναψης συλλογικών συμβάσεων με της εργοδότες, θέτοντας εκτός συνταγματικής προστασίας την άσκηση του δικαιώματος της απεργίας για την υπεράσπιση των δημοκρατικών πολιτικών δικαιωμάτων. Το σχέδιο του ευρωσυντάγματος αναγνωρίζει ευθέως το δικαίωμα της ανταπεργίας στους εργοδότες - Λοκ - Άουτ. (άρθρο ΙΙ 28).

15. **Ο Δημόσιος χαρακτήρας των υπηρεσιών υγείας,** ως γενικευμένη υποχρέωση των κρατών μελών της ΕΕ εγκαταλείπεται. Ο χαρακτήρας των συστημάτων υγείας **αφήνεται στην ευθύνη των εθνικών νομοθεσιών και πρακτικών**. Με τη γενική όσο και αφηρημένη διατύπωση ότι «κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να έχει πρόσβαση στην πρόληψη σε θέματα υγείας και να απολαύει ιατρικής περίθαλψης» το ευρωπαϊκό Σύ-

νταγμα θέτει τις θεσμικές βάσεις ιδιωτικοποίησης των συστημάτων υγείας (άρθρο II / 35)

16. Στο όνομα της **απαγόρευσης της παιδικής εργασίας** νομιμοποιείται η παιδική εργασία!… Συγκεκριμένα στο άρθρο II 32 το κείμενο της ευρωπαϊκής συνταγματικής συνθήκης αναφέρει τα εξής: «Η εργασία των παιδιών απαγορεύεται. Η ελάχιστη ηλικία για την ανάληψη εργασίας δεν μπορεί να είναι μικρότερη από την ηλικία κατά την οποία λήγει η υποχρεωτική σχολική φοίτηση…» Έτσι **ένα παιδί ηλικίας πχ 12 ετών επιτρέπεται να εργάζεται αφού σ΄ αυτή την ηλικία μπορεί να λήγει η υποχρεωτική σχολική φοίτηση** σύμφωνα με το σύστημα εκπαίδευσης πού μπορεί να ισχύει στο κάθε συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Η απαράδεκτη συνταγματική συνθήκη που προωθείται και η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση που χτίζεται πάνω στα ερείπια των δημοκρατικών ελευθεριών και των κοινωνικών και εργατικών δικαιωμάτων δεν μπορεί να περάσει έτσι. Ο ελληνικός λαός, οι εργαζόμενοι, η νεολαία η προοδευτική διανόηση πρέπει να απαντήσουν στη νέα αντιδημοκρατική πρόκληση.

Το τείχος σιωπής και η παραπληροφόρησης πρέπει να σπάσει. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να αιχμαλωτιστεί η πάλη του ελληνικού λαού στο ψευδοδίλλημα αν είναι καλύτερη η διακυβερνητική η Ομοσπονδιακή Ευρώπη αλλά αν πρόκειται για μία+ Ευρώπη των λαών και των εργαζομένων. Και η απάντηση σ' αυτό το ερώτημα είναι αρνητική. Το ευρ. Σύνταγμα συνιστά μια επίθεση στη Δημοκρατία.

Καλούμε όλα τα πολιτικά κόμματα να αναλάβουν της ευθύνες τους, να πάρουν καθαρή θέση απέναντι στη συνταγματική συνθήκη.

Καλούμε τον Πρόεδρο της Βουλής αλλά και τους βουλευτές ν' ανοίξουν τη συζήτηση για το ζήτημα αυτό στο ελληνικό κοινοβούλιο.

Καλούμε τα κρατικά τηλεοπτικά κανάλια και τους κρατικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς να σταματήσουν τη μεθοδευμένη σιωπή τους γύρω από τα κρίσιμα και άμεσα ζητήματα που τίθενται. Ο ελληνικός λαός αξιώνει να πληροφορηθεί και να μάθει για το μέλλον του. Και καλούμε τον ημερήσιο τύπο και τους εργαζόμενους σ' αυτόν να βοηθήσουν με όλες τους τις δυνάμεις σ' αυτή την ενημέρωση και τη γνώση πάνω στα κρίσιμα ζητήματα που τίθενται για τη χώρα μας.

Και πάνω από όλα καλούμε της εργαζόμενους και τις συνδικαλιστικές τους οργανώσεις καθώς και τη νεολαία να μπούνε στη μάχη για να ματαιωθούν τα αντιδημοκρατικά σχέδια που μεθοδεύονται πίσω από την πλάτη του ελληνικού λαού και των λαών της Ε.Ε. **Η Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη δεν μπορεί να περάσει χωρίς δημοψήφισμα**

Δ. Σουλιώτης